

UOHSX008HOKD

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Č. j.: ÚOHS-S0404/2016/VZ-22549/2016/533/HKu/HČÍ

Brno: 27. května 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jichž se dopustil zadavatel

- Asociace krajů České republiky, IČO 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha,

při zadávání veřejné zakázky „Analýza stávající situace zavádění e-GOV v územní veřejné správě“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 3. 2012 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 3. 2012 pod ev. č. 209941, ve znění oprav uveřejněných dne 2. 4. 2012 a dne 5. 4. 2012,

vydává dle ustanovení § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Zadavatel – Asociace krajů České republiky, IČO 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Analýza stávající situace zavádění e-GOV v územní veřejné správě“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 3. 2012 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 3. 2012 pod ev. č. 209941, ve znění oprav uveřejněných dne 2. 4. 2012 a dne

5. 4. 2012, nedodržel postup stanovený v ust. § 40 odst. 6 citovaného zákona tím, že neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 30. 3. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 citovaného zákona, když z oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách vypustil požadavek na předložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů, přičemž takovou změnu učinil 12 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 citovaného zákona nesmí být kratší než 22 dnů a tento postup tedy mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel dne 6. 8. 2012 smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným uchazečem – RELSIE spol. s r.o., IČO 62417339, se sídlem Na Valentince 644/15, 150 00 Praha 5.

II.

Zadavatel – Asociace krajů České republiky, IČO 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Analýza stávající situace zavádění e-GOV v územní veřejné správě“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 3. 2012 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 3. 2012 pod ev. č. 209941, ve znění oprav uveřejněných dne 2. 4. 2012 a dne 5. 4. 2012, nedodržel postup stanovený v ust. § 40 odst. 6 citovaného zákona tím, že neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 4. 4. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 citovaného zákona, když snížil požadovanou minimální výši pojistné částky smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě při výkonu povolání, uvedenou v oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách ve výši 30 000 000 Kč, na pojistnou částku ve výši 3 000 000 Kč, přičemž takovou změnu učinil 7 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 citovaného zákona nesmí být kratší než 22 dnů a tento postup tedy mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel dne 6. 8. 2012 smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným uchazečem – RELSIE spol. s r.o., IČO 62417339, se sídlem Na Valentince 644/15, 150 00 Praha 5.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto příkazu se podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Asociace krajů České republiky, IČO 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha – ukládá

pokuta ve výši 3 000 Kč (tři tisíce korun českých).

Pokuta je splatná **do jednoho měsíce** ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

1. Zadavatel – Asociace krajů České republiky, IČO 70933146, se sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – zahájil dne 19. 3. 2012 zadávací řízení na veřejnou zakázku „Analýza stávající situace zavádění e-GOV v územní veřejné správě“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 3. 2012 a uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 3. 2012 pod ev. č. 209941, ve znění oprav uveřejněných dne 2. 4. 2012 a dne 5. 4. 2012 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je podle bodu II.1.5) oznámení o zakázce „*analýza současné situace rozvojových projektů v oblasti e-GOV na úrovni jednotlivých krajů s cílem postihnout všechny realizované či již ukončené projekty, zjistit stav jejich výstupů a vyhodnotit v jakém je každý kraj stupni pokročilosti či jaké mají kraje zkušenosti v této oblasti (...)*“.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem v bodu II.2.1) oznámení o zakázce stanovena na 2 897 600 Kč bez DPH.
4. Dne 6. 8. 2012 zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem – RELSIE spol. s r.o., IČO 62417339, se sídlem Na Valentině 644/15, 150 00 Praha 5 (dále jen „vybraný uchazeč“) smlouvu na plnění veřejné zakázky.
5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, obdržel dne 4. 5. 2016 podnět k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Úřad konstatuje, že jsou dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu, přičemž příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

Posouzení právního postavení zadavatele

6. S ohledem na povahu zadavatele (zájmové sdružení právnických osob) se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel naplňuje definici veřejného zadavatele podle zákona, přičemž k zodpovězení této otázky je nutno vycházet z § 2 odst. 2 zákona.
7. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
  - a) Česká republika,
  - b) státní příspěvková organizace,
  - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
  - d) jiná právnická osoba, pokud

---

¹ Pozn.: Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
  2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
8. K naplnění definice veřejného zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona Úřad uvádí, že pojem veřejného zadavatele podle tohoto ustanovení zákona je potřeba vykládat ve funkčním smyslu, tzn., že při zjišťování, zda je určitý subjekt veřejným zadavatelem, je nezbytné vycházet z účelu zřízení a povahy činností subjektu.
  9. Jak vyplývá z článku 2 „Předmět činnosti Asociace“ stanov zadavatele, tj. Asociace krajů České republiky (dále jen „Asociace“), ze dne 5. 4. 2002, ve znění změn ze dne 13. 12. 2002, ze dne 26. 6. 2003 a ze dne 20. 2. 2004, zveřejněných na jeho internetových stránkách www.asociacekrajů.cz (dále jen „stanovy“), cílem zadavatele je zejména hájit společné zájmy a práva krajů v duchu principů, z nichž vychází Evropská charta místní samosprávy, hájit a prosazovat společné zájmy krajů v procesu přípravy vstupu České republiky do Evropské unie a tyto zájmy hájit a prosazovat i po vstupu České republiky do Evropské unie, vytvářet podmínky pro řešení problémů a otázek společných pro členy Asociace, podílet se na vytváření podmínek pro vzdělávání členů zastupitelstev krajů, zaměstnanců krajů zařazených do krajských úřadů a zaměstnanců organizací zřizovaných kraji a pomáhat krajům při jejich zahraničních aktivitách.
  10. Ve Výroční zprávě zadavatele za rok 2014 (zveřejněné rovněž na jeho internetových stránkách) je v úvodu uvedeno, že hlavním cílem zadavatele je prosazování společných zájmů jeho členů, tj. především péče o všestranný rozvoj území krajů a o potřeby občanů, kteří v nich žijí, že poskytuje krajským samosprávám služby sahající od zastupování zájmů krajů vůči parlamentu, vládě a evropským institucím, až k vypracovávání různorodých zpráv, stanovisek a iniciativ v celé škále činností krajů, které zajišťují ze zákona. Zadavatel si klade za cíl usnadňovat svým členům výměnu zkušeností v mnoha oblastech veřejné správy, od systému vzdělávání přes zdravotnictví, informační technologie, oblast sociálního zabezpečení a jeho reformu až po životní prostředí, nebo čerpání prostředků z evropských fondů. Zadavatel poskytuje podporu krajům v jejich mezinárodních aktivitách a asistenci členům české národní delegace ve Výboru regionů a od svého vzniku významně ovlivňuje politické a společenské dění a podporuje společné zájmy a práva krajů, které se v Asociaci spojily, v souladu s principy Evropské charty místních samospráv.
  11. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel je jinou právnickou osobou zřízenou za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť prosazování společných zájmů krajů České republiky, především péče o všestranný rozvoj území krajů a o potřeby občanů, kteří v nich žijí, lze jistě označit za potřebu veřejného zájmu, přičemž s ohledem na charakter vykonávané činnosti nelze v daném případě uvažovat o její průmyslové či obchodní povaze. Je tedy zřejmé, že zadavatel naplňuje zákonnou podmínku uvedenou v § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona.

12. K tomu, aby bylo možno konstatovat, zda zadavatel je či není veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, je nutno ověřit, zda zadavatel rovněž naplňuje alespoň jednu ze tří podmínek uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona.
13. Jak vyplývá z článku 3 „Orgány Asociace“ stanov, orgány Asociace jsou Rada Asociace, předseda Asociace a Kancelář Asociace. V článku 4 „Rada“ stanov je mimo jiné uvedeno, že rada je vrcholným orgánem Asociace a že každý člen Asociace je zastoupen v radě jedním členem rady, přičemž zástupcem kraje v radě je hejtman, zástupcem hlavního města Prahy je primátor hlavního města Prahy. Dále je zde rovněž v bodu 8. uvedeno, že rada volí z řad svých členů předsedu a místopředsedu (místopředsedy).
14. V článku 5 „Předseda“ stanov je v bodu 6. písm. a. uvedeno, že předseda je statutárním orgánem Asociace.
15. Z uvedeného vyplývá, že veřejní zadavatelé (v daném případě jednotlivé kraje České republiky a hlavní město Praha, jakožto členové zadavatele, kteří jsou prokazatelně veřejnými zadavateli ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona, neboť se jedná o územní samosprávné celky) jsou rovnocenně zastoupeni v radě, která je vrcholným orgánem zadavatele a volí ze svého středu předsedu, který je statutárním orgánem zadavatele.
16. Jelikož pro určení toho, zda je zadavatel veřejným zadavatelem, postačuje kromě splnění podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona splnění alespoň jedné ze tří podmínek uvedených v bodu 2. citovaného ustanovení zákona, je již nadbytečné zabývat se zbývajícími podmínkami uvedenými v tomto ustanovení zákona.
17. S ohledem na vše výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel je bez nejmenších pochyb veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.

K výrokům I. a II. příkazu

18. Podle § 40 odst. 6 zákona provede-li veřejný zadavatel úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, je povinen současně přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy.
19. V souvislosti s problematikou změn zadávacích podmínek Úřad odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 Afs 131/2007 ze dne 12. 5. 2008, v němž soud zdůraznil, že žádost o poskytnutí dodatečných informací a poskytnuté informace musí směřovat výlučně k vyjasnění, upřesnění nebo konkretizaci údajů, které jsou již v zadávací dokumentaci obsažené. Podle citovaného rozsudku není přípustné, aby zadavatel prostřednictvím poskytnutí dodatečných informací v průběhu zadávacího řízení změnil konkrétní předmět veřejné zakázky nebo byl jen částečně modifikoval zadávací dokumentaci. Soud dále konstatoval, že změna v zadávací dokumentaci, která by nebyla pouhým upřesněním, je přípustná, avšak tuto změnu je nutné uskutečnit takovým způsobem, který by byl v souladu se zásadami, na kterých zadávací řízení stojí. Má-li zadavatel dostát zásadě nediskriminace účastníků, je povinen při změně zadávací dokumentace buď vyhlásit řízení nové, nebo oznámit změnu zadávací dokumentace takovým způsobem, aby nebyli diskriminováni žádní potenciální dodavatelé, tedy oznámit změnu zadávací dokumentace stejnou formou, jakou ji sám vyhlásil, a to za dodržení stejných podmínek, zejména zákonem stanovených lhůt. Pro úplnost Úřad uvádí, že přestože

se uvedený rozsudek vztahoval k předchozí právní úpravě, tj. k zákonu č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a ke změnám zadávací dokumentace (a nikoli přímo ke změnám učiněných v uveřejněném vyhlášení) lze závěry vyslovené soudem obdobně aplikovat rovněž v případě aktuální právní úpravy, i ve vztahu ke změnám provedeným v oznámení o zahájení zadávacího řízení (tj. šířeji ve vztahu ke změnám zadávacích podmínek).

20. Úřad konstatuje, že z výše citovaného rozsudku jasně vyplývá, že v průběhu zadávacího řízení lze zadávací podmínky měnit či upravovat pouze takovým způsobem, který je v souladu se všemi zásadami zadávacího řízení. Zadavatel je tedy při změně zadávacích podmínek povinen postupovat tak, aby žádný potencionální dodavatel nebyl touto změnou diskriminován (zejména s přihlédnutím k délce zákonem stanovených lhůt).

Ke změně požadavku na prokázání technických kvalifikačních předpokladů

21. Podle bodu III.2.3) oznámení o zakázce zadavatel uvedl následující požadavek k prokázání technické způsobilosti: „Dle § 56 odst. 4 zákona – předložit certifikát řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů.“
22. Podle dokumentace o veřejné zakázce zadavatel prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 30. 3. 2012 v rámci odpovědi na položený dotaz odpověděl následovně: »Zadavatel v oznámení o zakázce uveřejněném v Informačním systému o veřejných zakázkách (www.vestnikverejnychzakazek.cz) z bodu III.2.3) vypouští větu „Dle § 56 odst. 4 zákona - předložit certifikát řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů.“ tj. zadavatel **nepožaduje** v nabídce předložit výše uvedený certifikát.«.
23. Dne 30. 3. 2012 zadavatel odeslal k uveřejnění do informačního systému o veřejných zakázkách opravné oznámení o zakázce, v němž není uveden požadavek zadavatele k prokázání technické způsobilosti: „Dle § 56 odst. 4 zákona – předložit certifikát řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů.“, který byl stanoven v řádném oznámení o zakázce, v bodu III.2.3). Lhůta pro podání nabídek dle bodu IV. 3.4) opravného oznámení o zakázce zůstala nezměněna, a to do 11. 4. 2012.

Ke změně požadavku na prokázání ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů

24. Podle bodu III.2.3) oznámení o zakázce zadavatel požadoval k prokázání ekonomické a finanční způsobilosti předložit „Dle § 55 odst. 1 písm. a) zákona - pojistnou smlouvu (prostou kopii) nebo potvrzení pojišťovny o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě při výkonu povolání.“. Minimální úroveň uvedeného požadavku přitom zadavatel stanovil následovně: „Dle § 55 odst. 1 písm. a) zákona doložit minimální výši pojistné částky 30,0 mil. Kč.“
25. Podle dokumentace o veřejné zakázce zadavatel prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 4. 4. 2012 v rámci odpovědi na položený dotaz odpověděl následovně: »Zadavatel v oznámení o zakázce uveřejněném v Informačním systému o veřejných zakázkách (www.vestnikverejnychzakazek.cz) z bodu III.2.2) snižuje minimální výši pojistné částky na hodnotu **3,0 mil. Kč** – tj. zadavatel požaduje „Dle § 55 písm. a) zákona doložit minimální výši pojistné částky 3,0 mil. Kč.«.

26. Dne 4. 4. 2012 zadavatel odeslal do informačního systému o veřejných zakázkách k uveřejnění opravné oznámení o zakázce, v němž je uvedena minimální úroveň požadavku zadavatele k prokázání ekonomické a finanční způsobilosti [ve vztahu k ust. § 55 odst. 1 písm. a) zákona] ve znění „Dle § 55 odst. 1 písm. a) zákona doložit minimální výši pojistné částky 3,0 mil. Kč.“, na rozdíl od obsahu řádného oznámení o zakázce, v bodu III.2.2), v němž bylo uvedeno: „Dle § 55 odst. 1 písm. a) zákona doložit minimální výši pojistné částky 30,0 mil. Kč.“ Lhůta pro podání nabídek dle bodu IV. 3.4) opravného oznámení o zakázce zůstala nezměněna, a to do 11. 4. 2012.

Posouzení věci

27. V šetřeném případě, jak je zřejmé z oznámení o zakázce (které bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 3. 2012), stanovil zadavatel v zadávacích podmínkách jako požadavek k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů předložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 (viz odstavec 21 odůvodnění tohoto příkazu). Z dokumentu „Dodatečné informace“ ze dne 30. 3. 2012 je přitom zřejmé, že zadavatel obdržel k uvedenému požadavku dotaz, na který reagoval tak, že předmětný požadavek vypouští a již tedy není nutno tento certifikát v rámci nabídky předložit (viz odstavec 22 odůvodnění tohoto příkazu). Současně dne 30. 3. 2012 zadavatel odeslal k uveřejnění opravné oznámení o zakázce, v němž uvedený požadavek na předložení citovaného certifikátu chybí.
28. Z oznámení o zakázce taktéž vyplývá, že zadavatel v řádném oznámení o zakázce stanovil k prokázání splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů požadavek na předložení pojistné smlouvy s minimální pojistnou částkou ve výši 30 mil. Kč. Podle dokumentu „Dodatečné informace“ ze dne 4. 4. 2012 zadavatel obdržel k uvedenému požadavku dotaz, na který reagoval tak, že předmětný požadavek upravil, a to tak, že snížil minimální požadovanou výši pojistné částky na 3 mil. Kč. Dne 4. 4. 2012 zadavatel rovněž odeslal k uveřejnění další opravné oznámení o zakázce, v němž se uvedená změna v minimální požadované výši pojistné částky projevila (a nově byla tedy požadována pojistná smlouva s pojistnou částkou min. ve výši 3 mil. Kč namísto původních 30 mil. Kč).
29. Vzhledem k tomu, že v prověřovaném případě došlo ke změně požadavků uvedených v oznámení o zakázce v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám (tj. dodatečné informace ze dne 30. 3. 2012 a ze dne 4. 4. 2012), lze konstatovat, že zadavatel uvedenými změnami zadávacích podmínek v oblasti prokazování kvalifikace provedl jejich úpravu a z uvedeného důvodu bylo jeho povinností v návaznosti na ust. § 40 odst. 6 zákona a výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 131/2007 ze dne 12. 5. 2008 (viz odstavec 19 odůvodnění tohoto příkazu) s provedenou změnou přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek (podle povahy provedené úpravy) tak, aby dodavatelé mající zájem o danou veřejnou zakázku, začali připravovat své nabídky, případně aby měli dostatek času změněné zadávací podmínky zohlednit. Délka lhůty pro podání nabídek by totiž měla dodavatelům zaručovat nejen dostatečný časový prostor k tomu, aby se o veřejné zakázce dozvěděli, ale také aby mohli svoji nabídku zpracovat v souladu s požadavky zadavatele.
30. Vzhledem k tomu, že dne 30. 3. 2012 (tj. 12 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek, která byla v oznámení o zakázce stanovena na 11. 4. 2012) a dne 4. 4. 2012 (tj. 7 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek) zadavatel uvedeným způsobem změnil zadávací

podmínky týkající se prokázání splnění předmětného technického a ekonomické a finančního kvalifikačního předpokladu, nelze vyloučit, že dodavatelé, kteří nedisponovali certifikátem řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 či nebyli schopni doložit pojistnou smlouvu s pojistnou částkou ve výši 30 mil. Kč (avšak mohli by předložit pojistnou smlouvu s pojistnou částkou ve výši 3 mil. Kč) a podání nabídky zvažovali, zjistili, že v uvedeném zadávacím řízení nabídku podat nemohou, jelikož nejsou schopni splnit požadavek na předložení citovaného certifikátu či na parametry požadované pojistné smlouvy. Nelze tedy vyloučit, že takoví dodavatelé se dále předmětným zadávacím řízením přestali zabývat a od vypracování nabídky upustili. Je třeba přitom mít na paměti, že zadavatel provedl uvedené změny pouze 12 dnů (v případě změny požadavku na předložení certifikátu jakosti), resp. 7 dnů (v případě změny pojistné částky požadované pojistné smlouvy), před koncem lhůty pro podání nabídek a potenciální dodavatelé by tak měli pouze takto krátkou lhůtu pro přípravu nabídky od chvíle, kdy se dozvěděli, že by byli schopni splnit pozměněné požadavky zadavatele k prokázání splnění kvalifikace. V případě těchto dodavatelů tak nelze uvažovat o tom, že před provedením změny zadávacích podmínek na přípravě nabídky již pracovali a na základě zadavatelem provedených úprav svou nabídku pouze doplnili. Nelze tak mít za to, že by provedené změny snižovaly časovou náročnost přípravy nabídky (ta totiž byla snížena jen pro ty dodavatele, kteří splňovali i původní zadávací podmínky a své nabídky připravovali již před uveřejněním předmětných změn). Zákon přitom v ust. § 39 odst. 3 písm. b) bodu 1. zákona stanovuje, že lhůta pro podání nabídek u podlimitních veřejných zakázek nesmí být v otevřeném řízení kratší než 22 dnů. Tím, že zadavatel po provedených změnách zadávacích podmínek neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, znevýhodnil potenciální uchazeče, kteří sice na základě původních zadávacích podmínek nabídku nepřipravovali, avšak s ohledem na jiné (změněné) požadavky k prokázání kvalifikace by se mohli nově zadávacího řízení zúčastnit.

31. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že zmírnění podmínky prokazování kvalifikace vypuštěním povinnosti doložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006, i změna (snížení) výše pojistné částky v pojistné smlouvě, mohlo mít podstatný vliv na rozhodnutí potenciálních dodavatelů o jejich účasti v zadávacím řízení a zadavatel byl tedy povinen za účelem vyloučení možné diskriminace některých potenciálních dodavatelů (kteří měli možnost nabídku podat) přiměřeně prodloužit lhůtu. V prověřovaném případě však zadavatel lhůtu pro podání nabídek v souvislosti s provedenou úpravou v uveřejněném vyhlášení neprodloužil vůbec, což znamená, že zákonné povinnosti podle ust. § 40 odst. 6 zákona nedostál.
32. Na základě všech výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 6 zákona tím, že
  - neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 30. 3. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, když z oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách vypustil požadavek na předložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů, přičemž takovou změnu učinil 12 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování

nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 zákona nesmí být kratší než 22 dnů,

- neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 4. 4. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, když snížil požadovanou minimální výši pojistné částky smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě při výkonu povolání, uvedenou v oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách ve výši 30 000 000 Kč, na pojistnou částku ve výši 3 000 000 Kč, přičemž takovou změnu učinil 7 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 zákona nesmí být kratší než 22 dnů.

Tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel po provedených změnách zadávacích podmínek přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek, nelze vyloučit, že mohl obdržet více nabídek od dalších dodavatelů, přičemž některá z těchto nabídek by mohla být ekonomicky výhodnější.

33. Jak již uvedl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí sp. zn. R128/2014, zákon nevyžaduje prokázání vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Jak rovněž konstatoval Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012 „*Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbyvá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou...K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.*“ Zadavatel svým jednáním tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu. Obdobně pak v rozhodnutí sp. zn. R406/2013 předseda Úřadu konstatoval, že „v tomto kontextu je třeba poukázat na znění ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, dle něhož postačuje pouhá možnost podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, což vyplývá z formulace tohoto ustanovení zákona, cit.: „...nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku“. V rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc již ze dne 12. 2. 2009 předseda konstatoval, že „*Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. ...k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.*“ Je tedy zřejmé, že není nezbytné prokázat, že ke skutečnému podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky fakticky došlo, ale postačí „pouhá“ eventualita, resp. potencialita, podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Krajský

soud v Brně v rozsudku ze dne 7. 10. 2011 č. j. 62 Af 41/2010-72, dovedil, že „pro spáchání správního deliktu podle tohoto ustanovení [Pozn. Úřadu: § 120 odst. 1 písm. a)] (a pro uložení pokuty podle § 120 odst. 2 ZVZ) musí být prokázáno, že zadavatel porušil ZVZ, přitom k porušení ZVZ ze strany zadavatele došlo kvalifikovaným způsobem. Tento kvalifikovaný způsob porušení ZVZ (závažnější, „nebezpečnější“ porušení ZVZ) je dán tehdy, pokud kromě samotného nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a zároveň pokud samotné nedodržení pravidla podávaného z některého z ustanovení ZVZ buď podstatně ovlivnilo, nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky“.

34. Krajský soud v Brně pak v rozsudku č. j. 31 Af 23/2012-40 ze dne 26. 9. 2012 k materiální stránce deliktu uvedl, že »z dikce „podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit“ vyplývá, že může jít o poruchový nebo i ohrožovací správní delikt. Zákonodárce tedy (za běžných okolností) spatřuje společenskou škodlivost již v tom, že mohlo dojít, nikoli nutně muselo, k ovlivnění výběru nejhodnější nabídky. Není tedy pravdou, že nedošlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu ... již pouhá existence takové možnosti je společensky škodlivá, a došlo tedy k naplnění materiálního znaku (společenské škodlivosti) správního deliktu uvedeného v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách«.
35. Z uvedených důvodů Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto příkazu.

K výroku III. příkazu

36. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
37. V šetřeném případě se zadavatel dopustil dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že
- neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 30. 3. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, když z oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách vypustil požadavek na předložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů, přičemž takovou změnu učinil 12 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 zákona nesmí být kratší než 22 dnů (viz výrok I. tohoto příkazu);
  - neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 4. 4. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, když snížil požadovanou minimální výši pojistné částky smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě při výkonu povolání, uvedenou v oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách ve výši 30 000 000 Kč, na pojistnou částku ve výši 3 000 000 Kč, přičemž takovou změnu

učinil 7 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek a prostřednictvím této změny rozšířil okruh potenciálních dodavatelů, kdy tito neměli dostatečnou lhůtu pro zpracování nabídek, jelikož zákonem stanovená minimální lhůta pro podání nabídek ve smyslu § 39 odst. 3 písm. b) bod 1 zákona nesmí být kratší než 22 dnů (viz výrok II. tohoto příkazu),

přičemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 6. 8. 2012 smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným uchazečem.

38. Podle ust. § 121 odst. 3 zákona odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
39. Podle ust. § 121 odst. 3 zákona (účinného od 6. 3. 2015) odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
40. V návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod Úřad konstatuje, že v případě správního trestání je nutné zohlednit příznivější právní úpravu pro zadavatele. Z tohoto důvodu Úřad vycházel při posuzování odpovědnosti zadavatele za správní delikt z ustanovení zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., tedy z právní úpravy příznivější.
41. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 4. 5. 2016. K uzavření smlouvy na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným uchazečem, a tedy ke spáchání správních deliktů, došlo dne 6. 8. 2012. Z výše uvedeného je zřejmé, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikty nezanikla. Úřad podotýká, že od spáchání uvedených správních deliktů uběhly téměř čtyři roky.
42. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
43. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správních deliktů podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí podle uzavřené smlouvy částku ve výši 1 624 320 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky) tedy činí částku ve výši 16 243 Kč.
44. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výročí I. až II. tohoto příkazu Úřad předně uvádí, že při stanovení výši sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být

zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

45. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu. V daném případě zadavatel naplnil skutkové podstaty šesti správních deliktů. V souladu se zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký delikt je v šetřeném případě závažnější, tj. za který je možno uložit přísnější sankci.
46. V šetřeném případě se zadavatel dopustil dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž horní hranice možné pokuty za každý z deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto příkazu činí 16 243 Kč.
47. V souladu se zásadou absorpce Úřad zkoumal, který z deliktů specifikovaných ve výrocích I. a II. tohoto příkazu je závažnější. Úřad v této souvislosti konstatuje, že ačkoli jsou oba spáchané správní delikty podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona z hlediska výše maximálního možného sankčního postihu stejně závažné, z hlediska skutkových okolností, za nichž byly správní delikty spáchány, shledal jako podstatné následující. Za závažnější je možno pro účely uložení sankce považovat správní delikt specifikovaný ve výroku II. tohoto příkazu, který se týká změny požadavku na parametry požadované pojistné smlouvy, a to z toho důvodu, že tuto změnu zadavatel učinil pouze 7 dnů před koncem lhůty pro podání nabídek a poskytl tedy potenciálním dodavatelům ještě kratší dobu na přípravu nabídky nežli po provedení změny specifikované ve výroku I. tohoto příkazu (kde tato doba činila 12 dnů).
48. Ke správnímu deliktu uvedenému ve výroku I. tohoto příkazu Úřad přihlédne při výměře pokuty v rámci přitěžujících okolností.
49. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
50. Hlavním kritériem, které je podle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlédnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti

správního deliktu, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující.

51. Úřad konstatuje, že typově se v případě porušení § 40 odst. 6 zákona jedná o delikt závažnějšího charakteru, neboť jednání zadavatele v rozporu s tímto ustanovením je způsobilé narušit základní princip zadávání veřejných zakázek, tj. zachování soutěžního prostředí, které má umožnit z co možná nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat pro zadavatele tu nejvhodnější. V důsledku neprodloužení lhůty pro podání nabídek neměli navíc uchazeči takový časový prostor pro zpracování svých nabídek, jaký by jim byl dán za předpokladu dodržení předmětného ustanovení zákona.
52. Jde-li o způsob spáchání správního deliktu, Úřad po posouzení případu neshledal žádné relevantní skutečnosti, které by nasvědčovaly zvýšení či snížení uložené pokuty.
53. K následkům spáchání správního deliktu Úřad konstatuje, že po změně zadávacích podmínek provedené prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 4. 4. 2012 mohli o podání nabídky začít uvažovat i dodavatelé, kteří nedisponovali pojistnou smlouvou s potřebnými parametry co do výše pojistné částky, ale nově by k prokázání kvalifikace postačovala pojistná smlouva s nižší pojistnou částkou, kterou by již mohli doložit. Tito potenciální dodavatelé však k vypracování a podání nabídky měli pouze 7 dnů, neboť zadavatel s provedenou změnou zadávacích podmínek neprodloužil lhůtu pro podání nabídek. Tato skutečnost nepochybně mohla odradit další dodavatele od podání nabídky, neboť pro její zpracování neměli dostatečný časový prostor.
54. Jako k polehčující okolnosti Úřad přihlédl ke skutečnosti, že i přes výše popsané pochybení zadavatel obdržel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku celkem 9 nabídek, díky čemuž byla soutěž do určité míry zachována.
55. V rámci polehčujících okolností Úřad rovněž zohlednil, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole), přičemž v šetřeném případě se jedná o veřejnou zakázku s uzavřenou smlouvou na částku odpovídající veřejné zakázce malého rozsahu. Úřad podotýká, že tato skutečnost nicméně nemění nic na tom, že se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky jednalo o zakázku podlimitní, při jejímž zadávání byl zadavatel povinen postupovat dle příslušných ustanovení zákona vztahujících se k takovým veřejným zakázkám.
56. Za polehčující okolnost Úřad považuje i dobu, která od spáchání správního deliktu uplynula, neboť za situace, kdy v českém právním řádu neexistuje komplexní úprava správního trestání, je třeba na jednání zadavatelů analogicky aplikovat zásady trestního práva, podle kterých se společenská nebezpečnost trestných činů s plynutím času zmenšuje. Úřad proto zohlednil skutečnost, že od zadání veřejné zakázky již uběhly téměř čtyři roky.
57. Úřad zároveň k těmto polehčujícím okolnostem uvádí, že je nelze považovat za okolnosti, které by „zhojily“ uvedená porušení zákona. Úřad však k těmto okolnostem přihlédl při posuzování způsobu spáchání správního deliktu a při zvažování výše sankce.
58. Jako přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu skutečnost, že se zadavatel dopustil rovněž dalšího správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když nedodržel postup stanovený v ust. § 40 odst. 6 zákona tím, že neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání

nabídek, ačkoliv prostřednictvím dodatečných informací k zadávacím podmínkám ze dne 30. 3. 2012 provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, jelikož z oznámení o zakázce uveřejněném v informačním systému o veřejných zakázkách vypustil požadavek na předložení certifikátu řízení jakosti projektů dle norem ČSN EN ISO 10006 v oblasti analýzy informačních systémů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel dne 6. 8. 2012 smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky s vybraným uchazečem.

59. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“, přičemž pokuty, jež mají likvidační charakter, jsou nepřípustné. V této souvislosti Úřad přihlédl i k finančním možnostem zadavatele a stanovenou pokutu posoudil vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel disponuje. Z usnesení Rady Asociace Krajů České republiky č. 183 ze dne 10. 4. 2015, jehož obsahem je návrh rozpočtu zadavatele na rok 2015, vyplývá, že objem finančních prostředků, s nimiž zadavatel hospodaří, se pohybuje v řádu milionů korun. Úřad při stanovování výše pokuty shledal, že vzhledem k objemu finančních prostředků, kterými zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, nepředstavuje pokuta ve výši 3 000 Kč pokutu likvidační.
60. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pociťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce), a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Kromě toho může zadavatel, nemůže-li uhradit pokutu z vlastních zdrojů, využít jiné právní nástroje, např. ty, které vyplývají z pracovního práva a odpovědnosti konkrétní osoby za protiprávní stav.
61. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů zadavatele Úřad při určení výměry uložené pokuty dospěl k závěru, že výše pokuty stanovená v hodnotě 3 000 Kč naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti.
62. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke spáchání správního deliktu přistoupil k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku III. tohoto příkazu, neboť došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

63. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

Asociace krajů České republiky, Zborovská 81/11, Smíchov, 150 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy